

[Korsgaard.]

til 2½ Kr. Men maa jeg da spørge: Hvis Prisen ikke naar op dertil, bliver da Publikums Købeevne afhængig af Verdensmarkedsprisen? For mig kan der ikke være Tvivl om, at det danske Publikums Købeevne ikke i mindste Maade paavirkes af, om Verdensmarkedsprisen paa Smør er 10 eller 20 Øre højere eller lavere. Jeg vil gerne have Begrundelse for, at dette skulde være Tilfældet. Men omvendt, har de, der fremstiller Smørret, ikke netop mere Brug for en høj Pris, naar Verdensmarkedsprisen er lav? Enhver, der har Gnist af Begreb om Forholdene, og enhver, der kan regne det allermindste, vil vide, at netop i den Situation har Landbruget Brug for den højest mulige Pris, fordi, som bekendt, kun en forholdsvis mindre Del af Produktionen gaar til det indenlandske Forbrug. Jeg maa derfor paastaa, at saglig set er der ikke fjerneste Forstand i det, som Landbrugsministeren her har staaet og vævet op ad Stolper og ned ad Vægge med i 3—4 Møder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fordi han fra denne Plads aabent har erkendt, at der i den omtalte Sag ikke har været Tale om nogen Trusel over for ham eller Det konservative Parti fra min Side. Men jeg kan ikke give det ærede Medlem Tilslutning, naar han hævder, at Paastanden om, at det modsatte har været Tilfældet, er fremsat i Venstrepressen. To Timer efter, at den Samtale, som der her er hentydet til, havde fundet Sted, havde „Berlingske Tidende“ i Aftenudgaven — det var Torsdag den 7. December — en Artikel, hvori Truselspaastanden var fremsat, og „Aarhus Stiftstidende“ havde en tilsvarende Artikel samme Aften.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at han har ganske Ret i, at vi fra Venstres Side har krævet Landbokommissionens Forslag gennemført. Det har vi. Hvor utilfredsstillende dette Forslag end var, forlangte vi det dog gennemført, saasom det var Udtryk for en enstemmig Indstilling fra de Partier, der var repræsenteret i Kommissionen. Men vi har hele Tiden hævdet, at denne Indstilling var absolut utilstrækkelig, og jeg har fra denne Plads for 2½ Maaned siden gjort opmærksom paa, at under Hensyn til de stadig øgede Indskrænkninger i Adgangen for dansk Produktion til fremmede Markeder var Landbo-

kommissionens Indstilling blevet yderligere utilfredsstillende og trængte til en væsentlig Forbedring. Jeg spørger det ærede Medlem, om vi virkelig, fordi vi har staaet paa dette Standpunkt, skulde være hindret i at gennemføre noget, der var bedre end det, Landbokommissionen krævede.

Nu siger det ærede Medlem, at gennem Vedtagelsen af denne Overenskomst er Januar-Forligets Betydningsløshed dokumenteret. Jeg troede, det ærede Medlem var færdig med denne Paastand; thi de 20 pCt. Forhøjelse af *Kronetallet*, som dansk Landbrugsproduktions Afsætning paa fremmede Markeder indbringer, staar jo fast, og med en Produktion og en Afsætningsmulighed ogsaa *prismæssigt* som den, der fandtes i 1932, vilde denne Forhøjelse andrage 160 Mill. Kr. Dertil kom den øjeblikkeligt indtrædende Skattelettelse paa 20 Mill. Kr. Den Lettelse i Rente af Laan i Banker og Sparekasser, som Landbruget opnaaede gennem denne Ordning, androg mindst 10 Mill. Kr. Saa kom dertil Kød- og Sukker- og Kartoffelmelsordningerne. Derfor var de 200 Millioner, hvortil man den Gang anslog Betydningen af Overenskomsten, det rette.

Det ærede Medlem antydede, at jeg ikke havde vist mig fuldstændig loyal ved ikke at betro ham, at de tre Forslag fra den højtærede Socialminister ikke vilde indgaa i Overenskomsten. Jeg spørger: Vilde de Konservative have været med til Ordningens Gennemførelse, hvis de paa Forhaand havde vidst, at disse tre Forslag gik ud? Hvis det er Meningen med denne Udtalelse — og det maa jeg næsten tro —, siger jeg til det ærede Medlem: Gør saa ikke det formelle til det afgørende i denne Sag, der er Tid endnu! Det konservative Folkeparti bør, hvis dette er Tilfældet, vende om fra sine Vejes Vildfarelse og stemme for Lovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har sagt til det ærede Medlem Hr. Krag, at der ikke var nogen Trusel i den Henvendelse, som det ærede Medlem Hr. Krag kom med. Dette vil jeg gerne gentage, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, hvordan jeg opfattede den: En selv for ham enestaaende Elefantdumhed. Saaledes blev den ogsaa opfattet her i Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag taler om, at „Berlingske Tidende“ havde